

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз Пр 36/2023
14.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Дубравке Дамјановић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 61) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Птз 730/23 од 03.11.2023. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Ужицу Пр 279/22 од 28.04.2023. године и Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу Прж 12943/23 од 04.07.2023. године, у седници већа одржаној дана 14.12.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Птз 730/23 од 03.11.2023. године поднет против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Ужицу Пр 279/22 од 28.04.2023. године и Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу Прж 12943/23 од 04.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Ужицу Пр 279/22 од 28.04.2023. године окривљени АА оглашен је одговорним због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 61) у вези члана 212. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. Окривљени је обавезан да плати трошкове прекршајног поступка одређене у изреци пресуде.

Пресудом Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу Прж 12943/23 од 04.07.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Прекршајног суда у Ужицу Пр 279/22 од 28.04.2023. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва поднео је захтев за заштиту законитости Птз 730/23 од 03.11.2023. године,

„због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 158. став 1. Закона о прекршајима у вези члана 202. став 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима“, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијане одлуке и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

На седници већа Врховни суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Птз 730/23 од 03.11.2023. године, је неоснован.

Јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) Закона о прекршајима јер првостепени суд током прекршајног поступка није правилно применио одредбу члана 158. став 1. Закона о прекршајима, којом је прописано да се писмено за које је тим законом одређено да се лично доставља, предаје непосредно лицу коме је упућено на адресу на којој је пријављено или коју је саопштило надлежном органу приликом откривања прекршаја, као ни одредбу члана 202. став 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, којом је прописано да заштитна мера почиње да тече од када је саопштена возачу. Утврђујући да је окривљеном уредно достављено обавештење о почетку трајања заштитне мере забране управљања моторним возилом, које је погрешно упућено на адресу ... број .. у ..., уместо на адресу ... број .., на којој окривљени има пријављено пребивалиште, првостепени суд је, према мишљењу јавног тужиоца, повредио право одбране окривљеног, што је утицало на доношење законите и правилне одлуке.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд оцењује неоснованим.

Прекршај из члана 331. став 1. тачка 61) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за које је окривљени оглашен одговорним побијаним пресудама, чини кандидат за возача који супротно одредби члана 212. став 2. овог закона, започне, односно настави оспособљавање у време трајања заштитне мере, односно мере безбедности забране управљања моторним возилом.

Побијаном пресудом Прекршајног суда у Ужицу Пр 279/22 од 28.04.2023. године окривљени АА оглашен је одговорним због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 61) у вези члана 212. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима који је извршио тако што је као кандидат за возача ПД „Еуро ауто Танасковић Новак и др. од Ужице“ поднео пријаву за полагање практичног испита „А“ категорије који је заказан за 16.11.2021. године иако је знао да му је изречена заштитна мера забрана управљања моторним возилом која тече од 23.09.2021. године до 23.12.2021. године, што је утврђено приликом извршеног инспекцијског надзора 16.11.2021. године над спровођењем практичног испита кандидата за возаче у наведеном привредном друштву.

Из списка предмета произилази да је наведена заштитна мера забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 90 дана, окривљеном АА изречена

пресудом Прекршајног суда у Ужицу Пр 4056/19 од 19.10.2020. године, која је правноснажна 07.04.2021. године.

По наводима захтева за заштиту законитости, битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 158. став 1. Закона о прекршајима, у вези члана 202. став 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, учињене су у том прекршајном поступку. Пресуда Прекршајног суда у Ужицу Пр 4056/19 од 19.10.2020. године и питање да ли је заштитна мера извршена, међутим, није предмет захтева за заштиту законитости, па се о повредама учињеним том одлуком и у поступку који је њој претходио, не може одлучивати у поступку који је окончан правноснажним пресудама Прекршајног суда у Ужицу Пр 279/22 од 28.04.2023. године и Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу Прж 12943/23 од 04.07.2023. године, које су предмет захтева.

Постојање заштитне мере, изречене у другом поступку-њен почетак и трајање, свест окривљеног и његово поступање у вези са том мером, те питања законитог достављања и правноснажности одлуке, представљају чињенице од којих зависи постојање прекршаја за које је окривљени оглашен одговорним пресудом која се напада захтевом за заштиту законитости. Погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање не могу се испитивати по овом ванредном правном средству, сходно одредби члана 285. Закона о прекршајима.

Врховни суд налази да пресуде које су предмет захтева за заштиту законитости нису донете уз битну повреду одредаба прекршајног поступка члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 158. став 1. Закона о прекршајима и у вези са погрешном применом одредбе члана 202. став 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Птз 730/23 од 03.11.2023. године, Врховни суд је на основу члана 287. став 3. Закона о прекршајима одбио захтев као неоснован и одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић